

SZENT ISTVÁN KÖRÜTI SZÍNEK

Megújult egy darabka Budapest

Új ruhában az északi oldal.

(Mikó László felvétele.)

Úde — talán ez a jelző fejezi ki legérzékletesebben a Szent István körüti lakóházak látványát és azt a hangulatot, amelyet e látvány nyújt. A néhány hete még állványerdők tövében bukdácsoló-csúfolódó járókelők s a hálóval eltakart ablakok mögött lakó emberek most már elgyönyörködnek a tarka-színes homlokzatokon, az építkezéstől meggyötört főútvonal felfrissített, tiszta köntösén. Kék, drapp, sárga, téglapiros, zöld, narancssárga árnyalatai váltogatják egymást kellemes harmóniában.

Itt aztán nem lehet egyhangúságról beszélni, hiszen végig a főútvonal két oldalán nincs két egyforma színre festett épület. Talán csak a 10. szám alatti lakóház külseje szúr szemet némelyeknek mustárszín-khaki-zöldes keverékével, másoknak viszont éppen ez a „divatszín” tetszik. Mindenesetre érdemes megemlíteni, hogy a BUVÁTI szindinamikai szakemberei minden lakóházhoz kétféle lehetőséget kínálót terveztek, s a hivatásos városrendezőkkel tanácskozva alakították ki végleges esztétikai elképzelésüket, amelyeket most a lakók sokasága és a reggeltől estig hömpölygő embersereg igen nagy örömmel lát megelevenedve.

Persze nemcsak a szemnek szépek a homlokzatok. A gyakorlati haszonról se feledkezzünk meg, már csak azért sem, mert sokan aggódva érdeklődnek: meddig tart ki a füstös, benzingőzös, poros főútvonal házain a tisztaság, az üde szín? Nos, a kísérletek tanúsága szerint a Dekolit műanyag-alapanyagú festék élettartama húsz esztendő, s közben, valahányszor lemossák, a fal olyan lesz utána, mintha frissen szórták volna rá a festéket. Tavaly a Rákóczi úti sortatarozásnál, tavalyelőtt a Tolbuhin körüti lakóházaknál használták a Dekolitot;

az utóbbi épületeit az idén már meg is fürdették.

A kivitelezés dicsőségén négy vállalat osztozik. A Fővárosi 2-es számú Építőipari Vállalat — akár csak tavaly a Rákóczi úton — most itt is a páros oldalt szállta meg, a 3-as vállalat tatarozói pedig megint csak velük átellenben látnak hozzá a „kozmetikai” tevékenységhez. Az 1-es és a 4-es vállalat a Szent István körútra torkolló utcák lakóházait vette gondozásba. Amiben egyformán dolgoztak: mindegyikük a kora tavasszal vonult fel, két határidőt vállalva. *Augusztus 20-ra a portálok, földszintek kivételével végeznek a tatarozással, november 7-ig pedig teljes egészében.* Nos az első vállalatot teljesítették. A kivitelekről, amelyek erősítik a szabályt, *Ihász Valér*, a 2-es vállalat termelési osztályvezetője szól:

— A Jászai Mari térre, illetve a Pozsonyi útra néző sarokházak tatarozását a gyalogaluljáró építkezése miatt kellett késve megkezdenünk, ezért is borítják homlokzatukat ma még a hálók. Külön feladatot kaptunk a *Vigszínház épületének csinosítására*, ezt a munkát a színházi évad nyitásáig befejezzük, jószerivel már csak az állványok bontása marad hátra. A továbbiakban a kőfaragókra vár a teendő: visszaállítani eredeti formájukba a díszeket.

Gorzás Sándor igazgató: — Csúpan a páros oldal lakóházainak 50 ezer négyzetméternyi felületén 85 millió forint értékű munkát végeztünk. Akadtak olyan napok, amikor kétszáz emberünk dolgozott az épületeken.

Szükség is volt erre a nagy létszámra, mert nemcsak a látható felületek kozmetikálása adott munkát; tömbtatarozásra, belső munkálatokra is sor került, az újávarázsolt házak lakói a megmondhatók annak, hogy a fővárosi tanács nemcsak a külső köntösről gondoskodott: *tetők, ablakszerkezetek felújítását, színes műanyag redőnyök felszerelését* is elvégezték a tatarozók.

A 3-as építővállalattól *Földi István* főmérnök kommentálta a páratlan oldal tíz lakóházán végzett munkát: — Számunkra jól kamatoztak a Rákóczi úti sortatarozáson szerzett tapasztalatok, gyorsabb, gyakorlottabb, szervezettebb lett a „csapatmunka”, annak ellenére, hogy a felületek itt bonyolultabb, műszakilag más feladatokat követeltek meg. 25–30 ezer négyzetméternyi állványanyagot építettünk be igen rövid idő alatt, sikerült kihasználnunk a tél végét, s folyamatosan költöztünk át az előző tatarozás színlelyéről.

Egy darabka Budapest tovább szépült-szépül. Ha végeztek a hátralevő munkákkal, a két építővállalat dolgozói — immár újabb tapasztalatokkal gazdagodva — átvonulnak soron következő munkahelyükre. Habár ezúttal már szétválnak egymástól, a 2-esek a *Mártírok útján*, a 3-asok a *Bajcsy-Zsilinszky úton* borítják állványerdőbe, hálóbba a szürke, kopott, megújulásra váró házfalakat.

Fekete Gábor